

Proto také je příkaz st-lům daný, aby doplatili zvýšenou spotřební dávkou i za onu část roku 1920, jež prošla před povolením dávkou tu vybíratí, nezákonným, a slušelo tedy nař. rozhodnutí, jež příkaz ten schválilo, zrušiti dle § 7 zák. o ss.

### č. 3591.

**Stavební právo. — Vyvlastnění: I. \* Žádost o vyvlastnění pozemku za účelem zřízení nebo rozšíření komunikace (předmostí) nemůže být opřena pouze o ustanovení § 365 o. z. o.; vyvlastnění k tomu cíli povoliti lze jen za podmínek stavebního řádu (částky II. lit. c. stav. ř. pro Prahu. — II. \* Má-li úřad o žádosti za vyvlastnění k takovému účelu rozhodnouti, musí tu být již určitý projekt, z něhož je zejména patrna šířka a směr komunikace, k jejímuž zřízení vyvlastnění je žádáno.**

(Nález ze dne 10. května 1924 č. 1124.)

Věc: Obec hlavního města Prahy proti ministerstvu veřejných prací o vyvlastnění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Užší správní komise hl. m. Prahy zažádala dne 29. listopadu 1922, odvolávajíc se na ustanovení § 365 o. z. o. u zsp-é o výrok, že manželé Antonín a Anna K. jsou v zájmu veřejném povinni obci pražské odprodati za přiměřenou cenu stavební parcelu č. — v Praze ze II. ležící. V žádosti uvedeno, že jest potřeba změnit platnou regulaci, která nevyhovuje potřebám Velké Prahy a že se pomýšlí na postavení nového mostu, který bude vyžadovati rozsáhlého předmostí. K tomu bude potřebí i pozemků manželů K., kteří jej obci i nabídli, ale za nepřijatelnou cenu. Žádost dovolávala se přípisu státní regulační komise pro Velkou Prahu a okolí ze 4. října 1922, dle něhož je komise ta přesvědčena, že pozemku K-vých bude každým způsobem pro rozvinutí předmostí a rampy potřebí. Manželé K. však v případě, kdyby obec jejich nabídku nepřijala, chtějí žádati o parcelaci, a pozemek pak zastaviti, čímž by nastala vážná překážka při zamýšlené regulaci.

Zsp zamítla rozhodnutím ze 27. prosince 1922 žádost tu s odůvodněním, že ani stavba mostu není dosud pravoplatně povolena, ani plán polohy, který by mohl tvořiti právní podklad pro zabrání vyvlastňovaného pozemku, dosud schválen není a nejsou tedy předpoklady § 365 o. z. o. dány.

V rekursu proti rozhodnutí tomu podaném přinustila st-lka, že posud platný jest starý regulační plán, dle něhož určen je vyvlastňovaný pozemek k zastavění a že projekt mostu není projednáván ani schválen. Ale postavení nového mostu uznává se všeobecně za nutné a je tedy obec oprávněna, již nyní činiti opatření, aby nová regulace, o kterou jde a která ovšem posud není schválena, nebyla znemožněna.

Žal. úřad zjistiv, že změna regulačního plánu byla dne 7. prosince 1922 k nahlédnutí vvložena a pak schválena užší správní komisí města Prahy 23. února 1923 zaslána zsv-u k potvrzení, zamítl rekurs st-čin s odůvodněním, že v době, kdy žádost byla podána a kdy vydáno bylo

rozhodnutí v odpor vzaté, nebyla změna plánu polohy schválena užší správní komisí a že teprve 23. února 1923 byla zaslána zsv-u k potvrzení. Neměla tedy zsp povinnosti konati ještě další šetření za účelem zjištění, žádá-li toho obecné blaho, aby pozemek č. — byl vyvlastněn.

Rozhoduje o stížnosti byl nss veden těmito úvahami:

Jde v první řadě o to, zda odvolání se na ustanovení § 365 o. z. o. a tvrzení, že všeobecné blaho toho vyžaduje, mohlo by vyvlastnění st-lkou žádané vůbec odůvodniti. V té příčině stojí nss na stanovisku, že ovšem lze i dle § 365 o. z. o. o vyvlastnění žádati a je povoliti, avšak jen tam, kde není speciálních norem, které otázku vyvlastnění k tomu kterému účelu upravují. Je celá řada norem, jež upravují pro speciální účely otázku vyvlastnění různým způsobem. Tam, kde norma taková je dána, nutno dle názoru nss použití této normy a nelze se dovolávat pouze všeobecného ustanovení § 365 o. z. o. Neboť zákonodárce, upraviv pro určité obory otázku vyvlastnění normami speciálními, zřejmě tím vyslovil, že v těchto oborech ono všeobecné blaho, jež na mysli má § 365 o. z. o., chráněno je těmito normami a lze pak vyvlastnění v těchto oborech se domáhati pouze na základě oněch zvláštních norem a v jich mezích.

V daném případě domáhala se st-lka vyvlastnění pozemku k tomu cíli, aby ho mohlo býti použito k zřízení předmostí, jehož prý bude vyžadovati nový most, který má býti v místech těch zřízen. Předmostí, jež obec zamýšlí zřídit, je nepochybně veřejnou komunikací uvnitř města Prahy.

O tom, kdy, pokud a za jakých podmínek je vlastník pozemku povinen obci pražské postoupiti pozemek, jenž určen je pro veř. komunikaci, jedná část II. lit. c) stav. řádu pro město Prahu z 10. dubna 1886 č. 40 z. z. Je tedy pro vyvlastnění, o které jde, dána speciální norma, dle níž jedině možno jak přípustnost jeho, tak další jeho modalities posuzovati, takže všeob. ustanovení § 365 o. z. o. použití nelze. Domnívá-li se tedy stížnost, že mělo vyvlastnění žádané dle § 365 o. z. o. býti povoleno, je názor ten mylný.

Předpokladem pak, aby obec mohla se domáhati postupu pozemku dle částky II. lit. c), ať již dle ustanovení §§ 19, 20 či 21, jest vždy, že jest tu již určitý projekt, z něhož patrný jsou zejména směr, poloha a šířka projektované komunikace, poněvadž bez projektu takového nelze vůbec posouditi, zda dány jsou podmínky, za kterých stavební řád požadování pozemku obcí dopouští.

St-lka netvrdila a neprokázala v řízení admin., že by projekt takový tu již byl, naopak připustila, že se teprve zamýšlí, a nelze proto shledávati v tom nezákonnost, že žádost její byla žal. úřadem zamítnuta.

Dle toho, co řečeno, nelze však ani tvrditi, že by v tom, když úřady nekonaly žádného šetření, spočívala vada řízení.

#### Č. 3592.

**Živnostenské právo: I\*** Žádá-li se za koncesi hostinskou a výčepnickou pro místnost, v níž se v době podání žádosti táž živnost oprávněně provozuje, jde o případ 7. odst. § 18 ž. ř. a živnostenskému